סיפור מהסרט(נ)ים

זו הכותרת שהעניק עדי דויטש, תושב שוהם, לפוסט שפרסם בפייסבוק, בו בישר לחבריו ולעוקביו, שחלה בסרטן המעי הגס ● דויטש, קטוע רגל זה כ-40 שנה כתוצאה מפעולה צה"לית, הוא ספורטאי מעורר השראה, שוחה, רץ ורוכב על אופניים, עם פרוטזות מותאמות, ומספר פעמים כבר קטף תארים מרשימים כמו "איש הברזל" ● בימים אלה, הוא מתכונן לסדרת טיפולים כימותרפיים, כשהוא מצויד בכוח רצון ובתכנית לחזור לשגרה בהקדם, ומבטיח לעדכן מה קורה ● לוחם ללא גבולות

מאת: שרון חן

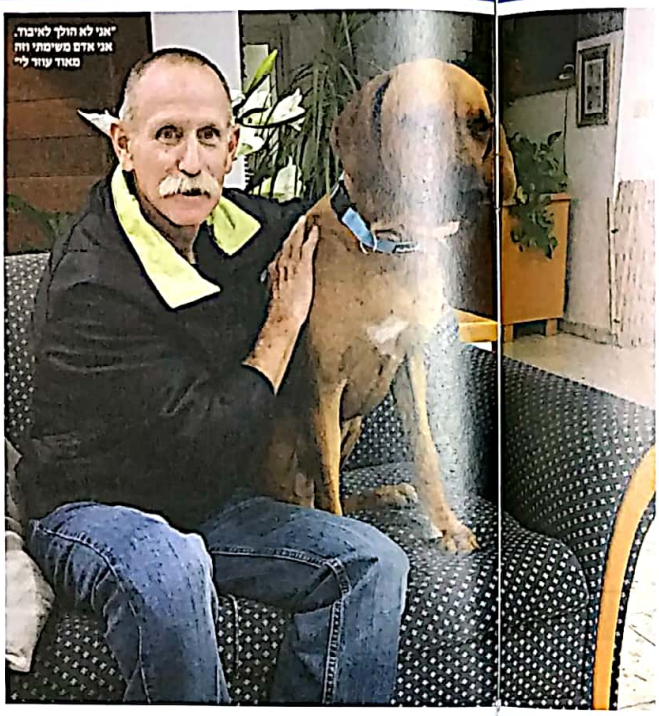
"אני לא הולך לאיבוד. אני אדם משימתי וזה מאוד עוזר לי"

באוגוסט האחרון, בעודו מתאמן לתחרות "איש הברזל" בקופנהגן, השביעית שלו, חש עדי דויטש עייפות קלה, לא מוכרת וכשהביקורים בשירותים הפכו תכופים יותר והוא חש חלש יחסית והוריד ממשקלו, אמר לאשתו, רוחי (רחל), שהוא חושב שמדובר בסרטן. רוחי, באופטימיות אופיינית, ביטלה את החשש. אבל עדי כבר ניחש. מי שחי חיים ספורטיביים כמוהו ולא חלה אף לא פעם אחת לאורך שנים, הבין שהתחושה המציקה והחולשה, הן לא עניין של שפעת. הוא התחרה, המשיך להרגיש חלש והחליט להיבדק. ב-17 באוקטובר, עבר בדיקת קולונוסקופיה, ובסופה, אמר לו הרופא בהומור, שכבר אפיין את המפגשים ביניהם: "בהקשר למה שדיברנו עליו קודם, תזכיר לי איך קוראים לחיה שהולכת על החוף עם צבתות?", עדי שאל: "סרטן?", "כן", הנהן הרופא, "זה מה שיש לך".

ב-4 בנובמבר עבר ניתוח להוצאת הגידול, ב-16 הסתבר לו שאמנם המקום נקי אבל שהגידול חדר את גבולות המעי ויהיה עליו לעבור טיפול כימותרפי משולב בכדורים, לאורך כחצי שנה, על מנת למנוע התפתחות תאים ממאירים בבלוטות הלימפה. ב-20 בנובמבר נפגש עם האונקולוגית להתאמת הטיפול ושבוע לאחר מכן, פרסם את השתלשלות הדברים בפוסט בפייסבוק. "אני לא מעשן, לא שותה לשכרה, אוכל סביר ומסודר, משקל תקין, עוסק בפעילות ספורטיבית רציפה, רוכב על אופניים שנים רבות, 7 תחרויות איש ברזל, מרתונים, אימונים... בדיקות דם פיקס, אבל הסרטן החליט להתמקם לו דווקא אצלי, רגע לפני גיל 60". את הפוסט הוא מסיים בהבטחה להמשיך ולשתף את עוקביו - "I'LL BE BACK", שיש בה רצינות ופתיחות רבה אבל גם יותר משמץ של הומור.

הפציעה לא מחקה את הרוח

עד שלא רואים את התותב, ובלעז הפרוטזה שמתחת לברך ימין שלו, קשה להאמין שהיא קיימת. עדי הוא ספורטאי בנשמה - הולך, מדלג, רץ, רוכב על

קופנהגן - קו סיום

סטודיו "צלם אותי"

אופניים - ועושה את הדברים במיומנות, שמשאירה הרבה ספורטאים בצל.

בשנת 1979, כשהיה חייל צעיר בסיירת גולני, נפצע, לאחר שדרך על מוקש בלבנון. קצת לפני כן באותה שנה, היה בין החיילים שניהלו מרדף אחר המחבל סמיר קונטאר וחולייתו, שרצחו בנהרייה בדם קר ובאכזריות שלא תיאמן, את בני משפחת הרן. כשפינו את דני הרן ובתו עינת מהחוף, נשא עדי את גופתה של עינת בת ה-5, שקונטאר רוצץ את ראשה בסלע.

הפציעה, שקטעה את רגלו מתחת לברך, שינתה את חייו, אבל לא מחקה את הנמרצות ואת ההסתכלות האופטימית שלו על העולם. לאורך השנים הוא עובד עם אנשים, וזה כנראה מאוד מתאים לו, בשל הסימפטיה הבסיסית שניחן בה.

ב-23 בינואר ימלאו לו 60. "רוחי ואני נחגוג בצוותא 120 שנה - ההפרש בינינו הוא כמה ימים. אנחנו כבר 200 שנה ביחד, פורמאלית מי-83' אבל הכרנו עוד הרבה לפני כן בתיכון. אנחנו מהדור שמתקנים ולא מחליפים". השניים הורים לשלוש בנות, 33, 31 ו-25, הבת הגדולה, מתגוררת בתל-אביב, השנייה חיה בנבעתיים והשלישית מתגוררת בבית.

למה החלטת לפרסם את עניין הסרטן?

"התלבטתי רבות אם לפרסם או לא ולבסוף הלכתי על זה. יש קטע של זיכוך והקלה כשאתה מוציא משהו החוצה. ברגע שאתה מפרסם אתה מחויב לטפל בזה - אין יותר 'שושו', ואני מאמין שכשממרקרים משימות, קל יותר לנייס

Scanned by CamScanner

את המשאבים החיצוניים והפנימיים כדי לטפל בהן, השאיפה שלי היא לחזור לשגרה כמה שיותר מהר, ועכשיו כשזה התפרסם, אני לא יכול להתחמק מזה".

והיה לך נוח עם הפרסום?

"אני לא סובל מהחשיפה. אני משתדל להתייחס אליה בצנעה ובהגינות אבל אני גם קצת שחצן, יש הנאה גדולה בלשתף ולקבל תגובות".

אתה מתכוון לעמוד בעניין ובאמת, לתאר את קרה כי אני מרצה בין היתר על סיפור חיי - על הפציעה ועל ההתמודדות עימה לאורך השנים, ועכשיו יש לי עוד שקופית במצגת, שתהמם את הקהל. הלוחם, הפציעה, הרץ עם הפרוטזה, ועכשיו סרטן. בום. סיפור מהבטן".

מדבר מהשטח

ב-2017 סיים את עבודתו בחברת המותג"סים ברחובות, שם עבד לאורך שנים. "רציתי שינוי, לא הכל הסתדר לי שם והחלטתי לצאת לעצמאות". הפרידה היתה מכובדת ונעימה, ודויטש פנה להתמקד בהרצאות והחל לעבוד בחברת "סייקלינג אקדמי" - קבוצת רוכבי אופניים ישראלית מקצוענית, המתאמנת ומתחרה בג'ירונה, אטליה, ומגיעה לתוצאות יפות. דויטש, ניהל הסכמי הפעלת קבוצות רכיבה לנוער בכפרי הנוער עיינות, רמות הדסה, כדורי ובן שמן, ועוד קבוצת רוכבים ערבים משפרעם.

"אני אומר שדווקא טוב שזה קרה כי עכשיו יש לי עוד שקופית במצגת שלי, שתהמם את הקהל. הלוחם, הפציעה, הרץ עם הפרוטזה, ועכשיו סרטן. בום. סיפור מהבטן"

מרתון ניו יורק 10.2015. צילום: ניר עמוס

הטיפולים?

"כן, אני חושב לכתוב 'טור סרטן' לטובת 5,000 ומשהו העוקבים שלי ולטובת עוד כמה אלפים באינסטגרם, וכמובן - לטובת הכוחות שזה יעניק לי".

למה פרסמת את זה דווקא עכשיו ולא כשגילית, בקיץ?

"כשהוציאו את הגידול חשבתי שזהו, בזה נגמר הסיפור. אבל אז הרופא יצא מהניתוח ואמר, שהיה יותר מורכב ממה שנראה בהתחלה וכשהגיע הפתולוג הבנתי, שזה לא סוף פסוק ושהתהליך ייקח זמן. לכל מה שיקרה בחצי שנה הקרובה, יתלו כפי הנראה בחילות וחולשה וכל מיני תופעות אחרות, והשיער ינשור - לא שיש לי הרבה. לא התחשק לי שיקרו מקרים שאנשים יראו אותי במרכז ויתלחשו 'שמעת? הוא עם סרטן'. עדיף למנוע שמועות לא מבוססות. כשאני שם את זה על השולחן אני מרגיש נוח לדבר על זה ולא ללכת על קצות האצבעות. לא גנבתי את זה".

מה לגבי השפם?

"אמרו לי יודעי דבר, שהשפם לא ינשור - אני מקווה שזה אמנם כך. אם יש משהו שהוא הסמל המסחרי שלי, זה השפם", הוא מחייך.

מה עם לסייע לאחרים?

"בהחלט! המחשבה היתה שאם כבר, על הדרך זה יוכל לעודד אנשים אחרים בגילי לגשת ולהיבדק, זה לא פחות חשוב. אני לא העליתי בדעתי להיבדק בגלל הרקע הספורטיבי שלי. מי חשב? בשנה שעברה רצתי להעלאת המודעות לבדיקות למניעת סרטן המעי הגס, וכיום, ההבנה לחשיבות הבדיקה ואיתור מוקדם ככל האפשר, ברורים לי שבעתיים. עכשיו אני אומר בכל הזדמנות ולכל מי שמוכן לשמוע - לכו להיבדק, אם אתם בגיל הנכון".

יש הומור שחור?

"כן, ברור, זה חלק מהעניין. אני אומר שדווקא טוב שזה קרה כי עכשיו יש לי עוד שקופית במצגת שלי, שתהמם את הקהל. הלוחם, הפציעה, הרץ עם הפרוטזה, ועכשיו סרטן. בום. סיפור מהבטן".

"הבטנו רוחי ואני אחד על השנייה ואמרנו - נתמודד. לא היה בכי, זה עוד דבר שצריך לעבור מבחינתנו. חתמנו את הערב בארוחה מנחמת, וזהו, ממשיכים. כשהבנתי שהגידול יצא מגבולות המעי ונגע גם בלימפה, זה היה קצת יותר קשה. הגידול אובחן באמצע המעי, והיה יחסית קל להוציא אותו. חשבתי שלאחר שהוציאו הכל בניתוח, וקדימה, זה מאחורינו וחוזרים לשגרה, והקטע הזה של פרוטוקול כימותרפיה, לא היה חלק מהתכניות שלי. הפנים שלי בהחלט נפלו".

מה פירוש שלב 2?

"זה גם הגודל וגם העובדה שהגידול נגע בלימפה. התאים לא ממאירים לעת עתה וכדי למנוע את הפיכתם לתאים ממאירים חיים, יש להמית אותם ולכן הכימותרפיה. התהליך הכימותרפי הוא מניעתי".

לטובת הלוחמים, בכפר טרומן. "אני מלא הערכה כלפיהם, הם חבר'ה נהדרים. עובדים ברצינות וכבר הגיעו להישגים בתחרויות. אמרתי להם שהם לדעתי פצועים קשה ממני - עלי רואים את הפציעה ואין שאלה, ואילו עליהם לא רואים דבר, הכל בפנים, ועם זה הם צריכים להתמודד. החודש נסיים שנת פעילות ראשונה וניסע לתחרות איש הברזל באילת. שניים מהם יעשו חצי 'איש הברזל' ואחרים יעשו תחרות שלשות, בדומה למרוץ שליחים - כל אחד עושה חלק אחר בתחרות".

מה שאתה כבר מכיר ועשית.

"כן, עשיתי את התחרות שש פעמים באילת, 3 פעמים מלא, פעמיים חצי ועוד פעם אחת, השתתפתי בשלישיות".

חמ"ל ניתוח

סקאלה רחבה מאוד משתרעת, מלהרגיש לא טוב ועד הקביעה שיש לאדם סרטן, אבל דויטש, כאמור, כבר ניחש את מצבו, ומהרגע שאובחן, פתח לדבריו חמ"ל עד לרגע הניתוח. "אתה מקבל רשימת מכונים וצריך להתחיל לקבוע תורים, לבדיקות, ל-CT, לניתוח. גילו לך סרטן, אין ספק, ועדיין אין 'נתיב מהיר'. קובעים לך תורים לחצי שנה קדימה, לשלושה, ארבעה חודשים. ואתה עם פאקינג סרטן, נלחם נגד הזמן. ואין תורים. התקשרנו לכל המכונים בכל בתי החולים. זה הזוי בעיני, ככה מתחילה החוויה". בסופו של דבר, הובר שמדובר בשלב 2 של המחלה, ונקבע לו פרוטוקול טיפולים במרכז הרפואי תל אביב (איכילוב).

איך הגבת כשהרופא אישר שזה סרטן?

Scanned by CamScanner

אתה אדם משימתי - זה עוזר לך?

"כן, בהחלט, אני חושב מה הדבר הכי טוב שאעשה, שיביא אותי מ-A, ל-B. זה בהחלט עוזר, כי אתה לא הולך לאיבוד".

מה פרוטוקול הטיפול שתעבור?

"ששה חודשים, אחת לשלושה שבועות אינפוזיה של הכימו' ובין לבין שבועיים כדורים, פעמיים ביום".

איך השתנו החיים מאז?

"הם פחות יציבים מבעבר. פעם קמתי בבוקר והיה לי לו"ז מונוטוני ויציב - בוקר, קפה, משימות, עבודה, אימונים. היום זה משתנה ולבטח ישתנה עוד יותר מתחילת הטיפולים. לעת עתה אני בתפקוד כמעט מלא - אני רוכב, רץ ושוחה, מוציא אימונים השכם בבוקר. רק מיתנתי את המרחקים, כי אני קצת יותר עייף, אולי גם נפשית. האונקולוגית שאטופל אצלה ייעצה לי להוריד את הספורט מסדר היום ולפנות את האנרגיה להתמודדות עם הכימו'. רופא נוסף אמר לי שזה מאוד אישי ושאי אפשר לומר לי נחרצות. אני מקווה שאצליח לשמר רמת כושר סבירה, שלא אפסיק לגמרי".

תחזור אחרי הטיפולים לתפקוד מלא?

"זו השאיפה".

עלה בדעתך איך דווקא אתה, אדם ספורטיבי, בעל אורח חיים בריא, חלית?

"כן בטח. זה מעלה תהיות, אבל זה לא מקדם אותי לשום מקום. גם כשנפצעתי לא שאלתי למה זה קרה דווקא לי ולא לחבר שעמד לידי. זה מה שקרה ומכאן צריך היה להמשיך. הפציעה הביאה אותי להתמודדות טובה יותר עם כישלונות, עם כאב, חישלה, פיתחה אותי לדרך אחרת, גרמה לי להיות מודל להרבה אנשים - צמחתי מזה וגם ההתמודדות הזו, שנכפתה עלי כעת, תשפיע ותקדם אותי ואנשים אחרים, שאני מקווה גם להשפיע עליהם. מה שאומר שבכל רע יש גם משהו טוב, וכנראה שאת הטוב צריך לקדם".

"בשנה שעברה רצתי להעלאת המודעות לבדיקות למניעת סרטן המעי הגס, וכיום, ההבנה לחשיבות הבדיקה ואיתור מוקדם ככל האפשר, ברורים לי שבעתיים. עכשיו אני אומר בכל הזדמנות ולכל מי שמוכן לשמוע - לכו להיבדק, אם אתם בגיל הנכון"

צילום: גיא עמוס

יש מחשבות?

"כן, קשה להימנע ממחשבות שחופרות, האם זה ישנה את החיים ואיך, ומה הסבירות שזה יחזור בעוד כמה שנים. אני שומע הרבה סיפורים מסביב, יש אחוזי ריפוי גבוהים לסוג הסרטן הזה, והטיפולים אפקטיביים".

יש פחד?

"אני לא מרגיש פחד, אבל לפעמים יש סוג של כעס. אני לא עסוק בזה, ואת מה שיש אנחנו מנתבים לאותו הומור שחור, לבדיחות. רוחי, אני בטוח, מוטרדת כמוני, אבל היא צוק איתן, חזקה, אופטימית, משימתית".

מפנקים אותך בבית?

"תמיד. זה לא חדש, מאז ומעולם, אני נסיך בבית".

מה קרה אחרי הפרסום בפייסבוק?

"הייתי דיי המום, למען האמת. היו שם למעלה מ-700 תגובות ועשרות שיתופים. רוב התגובות, מחממות במיוחד, חבר'ה שאני מכיר וחברים קרובים זה ברור, אבל גם אנשים שהיו אתי בשירות הצבאי, שעוקבים אחרי בספורט, וששלחו איחולי החלמה ואמרו, שהם בוטחים בי שאחזור במהרה לשגרה".

רבים מאלה ששולחים לו איחולים, הם גם אנשים שאינו מכיר כלל, שכותבים לו שהם נרגשים מהדברים שהוא כותב, מהאדם שהוא, שאומרים לו שהוא נמר, שהוא סמל, שהוא חזק, מתפעלים מניצחון הרוח, מחזיקים לו אצבעות ומציעים לו עזרה בהסעות לטיפולים, ובכל מה שיצטרך. הפרגונים והתמיכה, מחממים את ליבו.

בקיצור, נמשיך להתעדכן?

"כן, אני מרגיש שיש לי אחריות חברתית מסוימת, לספר, להעצים, לגרום לכך שעוד אנשים ילכו בעקבותיי, ייבדקו ויתמודדו בעת הצורך. אם אני יכול לתת דוגמה, שאפשר להתקדם גם ממכשולים כאלה, זה מה שאעשה. האמת, שזה לא רק לתת אלא גם לקבל - זה יחייב אותי להיות בפוזיציה של מתמודד ואני יודע שזה יחזק אותי ויעזור גם לי לעבור את התקופה הקרובה" ■

מבדק MOXO
לאבחון בעיות קשב וריכוז
350 ₪ בלבד
לשיחת ייעוץ ללא עלות, התקשרו:
074-704-8558
אצלנו זמינות תורים גבוהה
כל השרותים תחת קורת גג אחת:
אבחון דידקטי | אבחון פסיכודידקטי | מבדק קשב MOXO | הוראה מתקנת
מוכנות לכיתה א' | טיפול רגשי CBT | ריפוי בעיסוק | קלינאית תקשורת | הדרכת הורים
מוכנים להצליח

Scanned by CamScanner